

лили са Богъ, и таа молитва мѣ давала благодать скатаго дѣха; защото христіани-тѣ, отредени, да извършаватъ и даватъ тайны-тѣ, трѣба сами юще по вече да иматъ благодать, за да бы смѣли да пристѣпѣхъ къ страшному олтѣру христову. Така юще отъ апостолски-тѣ времена и до днесъ чрезъ рѣкоположеніе-то запечатка са тайна-та на свещенство-то, кога са пріима нѣкой въ тѣхъ-тѣ главны чина: діаконскій-а, свещенническій-а и владическій-а, кои-то безъ промѣнѣ са са увардали въ вселенскѣ-тѣ църкви. Остали-тѣ чиновни свещеннически не са нищо друго но тѣзи свѣщи-тѣ, само са раздѣлени на по малки и по голѣмы, и опредѣлени са за други църковны работы; затова, кога нѣкой преминѣва въ такъизи раздѣлы, не са подновава на него тайна-та на свещенство-то.

Тѣхъ нѣкои діакони са дѣматъ архидіакони и протодіакони, като по стари междѣ братѣхъ-тѣ около владикѣ-тѣ; а еродіаконъ дѣма са свѣскій діаконъ, кой-то е калѣгеръ, а тѣхъ и еромонаси дѣматъ са свещенницы калѣгери. Старѣшина-та надъ мирско-то свещенство дѣма са Протоерей, а старѣшина-та манастирскій дѣма са споредъ чинъ-а на манастиръ-а си намѣстникъ или бѣгъменъ или архимандритъ, но и тѣ не са нищо друго но свещенницы съ нѣкое само различіе споредъ властѣ-тѣ и служеніе-то.

Четири чина има и междѣ архіереи-тѣ или владыци-тѣ, кои-то споредъ законы-тѣ на вселенскі-тѣ собори не смѣхъ да бѣдѣтъ женени, да бы,